

عنوان مقاله:

بررسی عناصر رئالیسم جادویی در دو اثر حماسی «گرشاسپ نامه» و «بیوولوف»

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مطالعات زبان و ادبیات در جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

هوشنگ محمدی افشار - عضو هیات علمی دانشگاه شهید باهنر کرمان

رویا خیراندیش - دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات تطبیقی دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

در رئالیسم جادویی نویسنده واقعیت و خیال را به شیوه ای در هم می آمیزد که به سختی می توان مرز بین آنها را مشخص کرد. کسانی که درباره رئالیسم جادویی سخن گفته اند آن را مکتبی نوین برای داستان نویسی دانسته اند و خاستگاه آن را آمریکای لاتین می دانند. رئالیسم جادویی با رمان «صد سال تنهایی» به اوج خود رسید. این سبک حاصل تقابل سنت بامدرنیته است. می توان گفت وجود روایت های اسطوره ای و حماسی در دوره های پیشین در سرزمین های مختلف به ویژه ایران، یکی از خاستگاه های رئالیسم جادویی در مشرق زمین است. وهم، جادو، جن و پری، خیال، اسطوره و حماسه که با اغراق آمیخته شده اند از خصایص رئالیسم جادویی می باشد که دو اثر حماسی گرشاسپنامه اسدی توسی و بیوولف، کهن ترین اثر حماسی انگلستان رگه هایی از این سبک را در خود جای داده اند. در این پژوهش اثبات وجود رئالیسم جادویی و شباهت ها و تفاوت های آن در این دو اثر حماسی به شیوه تحلیلی- توصیفی بررسی می گردد.

کلمات کلیدی:

گرشاسپ نامه، بیوولف، حماسه، رئالیسم جادویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1181688>

